

Sygnatura akt IV Ka 304/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 maja 2014 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Agnieszka Połyniak
Protokolant :	Magdalena Telesz

przy udziale Andrzeja Mazurkiewicza Prokuratora Prokuratury Okręgowej,

po rozpoznaniu w dniu 21 maja 2014 roku

sprawy **R. M.**

oskarżonego z art. 178a§4 kk

na skutek apelacji wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 14 lutego 2014 roku, sygnatura akt II K 1265/13

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchyla rozstrzygnięcia z punktu II i III dyspozycji, a oparte na zasadzie art. 69 § 1 i § 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk oraz art. 72 § 1 pkt 5 kk;

II. w pozostałym zakresie tenże wyrok utrzymuje w mocy;

III. zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym zaliczając wydatki za to postępowanie na rachunek Skarbu Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 304/14

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 14 lutego 2014r., w sprawie o sygn. akt II K 1265/13, Sąd Rejonowy w Świdnicy uznał R. M. za winnego tego, że:

I. w dniu 7 listopada 2013 r. w Ś. woj. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości – 1,34 promila (I badanie) i 1,38 promila (II badanie) zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu kierował w ruchu lądowym samochodem m-ki F. (...) o nr rej. (...), przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem SR w Świdnicy z dnia 19 września 2012 r. / sygn.akt UK 516/12/ za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości

tj. występku z art. 178a§4 kk i za czyn ten na podstawie powołanego przepisu wymierzył mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie I części dyspozytywnej wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby 4 (czterech) lat;

III. na podstawie art. 72§1 pkt 5 kk zobowiązał oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu;

IV. na podstawie art. 42§2 kk i art. 43§1 kk orzekł wobec oskarżonego na okres 3 lat (trzech) lat zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;

V. zwolnił oskarżonego z obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty, zaliczając wydatki na rachunek Skarbu Państwa.

Z rozstrzygnięciem tym nie zgodził się Prokurator Prokuratury Rejonowej w Świdnicy, który zaskarżył wyrok w całości na niekorzyść R. M., zarzucając na podstawie art. 438 pkt 3 k.p.k.:

błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia i mający wpływ na jego treść a polegający na niesłusznym uznaniu, że wobec oskarżonego R. M. zachodzą przesłanki uzasadniające warunkowe zawieszenie wymierzonej mu kary pozbawienia wolności, wobec istniejącej w stosunku do niego pozytywnej prognozy kryminologicznej, podczas gdy okoliczności ujawnione w toku postępowania w postaci uprzedniej karalności oskarżonego za czyn z art. 178a§4 kk, znacznego stopnia nietrzeźwości, dopuszczenie się ww. występku w okresie próby świadczące jednoznacznie o lekceważeniu przez R. M. przepisów prawa, a także podstawowych zasad bezpieczeństwa w ruchu lądowym oraz wysokiego stopnia społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów jednoznacznie prowadzą do odmiennego wniosku i wskazują na konieczność orzeczenia wobec niego kary o charakterze izolacyjnym

i wniósł o uchylenie wyroku Sadu I instancji i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Świdnicy celem ponownego rozpoznania.

Sąd odwoławczy zważył, co następuje:

Apelacja zasługuje na uwzględnienie w tym zakresie, w jakim skarżący podnosi zarzut błędu w ustaleniach faktycznych co do przyjęcia pozytywnej prognozy kryminologicznej i możliwości osiągnięcia celów kary pozbawienia wolności bez konieczności jej wykonania.

Z treści apelacji wynika, że Prokurator nie kwestionuje ustaleń faktycznych, a jedyne zastrzeżenia odnoszą się do oceny stopnia społecznej szkodliwości oraz zawinienia oskarżonego, a także zastosowania środka probacji w postaci warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności.

Sąd odwoławczy podziela zastrzeżenia oskarżyciela co przyjęcia, iż spełnione zostały przesłanki z art. 69 k.k., dodając nadto, że błędnie przyjął Sąd orzekający, iż podstawą warunkowego zawieszenia wykonania kary orzeczonej za czyn z art. 178a§4 k.k. jest tylko art. 69§1 i 2 k.k. Zupełnie zignorował tenże Sąd art. 69§4 k.k., który wprost stanowi, że podstawą warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec sprawcy czynu z art. 178a §4 k.k. może być jedynie stwierdzenie zaistnienia „szczególnie uzasadnionego wypadku”.

Lektura uzasadnienia świadczy o tym, że kwestia ta w ogóle nie była analizowana.

Nadto , jakkolwiek miał na uwadze Sąd meriti, iż R. M. był uprzednio karany za prowadzenie pojazdów w stanie nietrzeźwości, to niedostatecznie przeanalizował tę okoliczność.

Jak wynika z karty karnej oskarżonego oraz odpisu wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 19.09.2012r. (sygn. akt II K 516/12, k.12) już wówczas skazano oskarżonego za czyn z art. 178a§4 k.k., a wykonanie kary warunkowo zawieszono na okres próby 2 lat (liczony od 03.10.2012r.). Z tego już jednoznacznie wynika, że oskarżony czynu przypisanego zaskarżonym wyrokiem dopuścił się w okresie próby wynikającym z uprzedniego skazania. Trudno zatem zgodzić się z twierdzeniem, że jest on „tylko” sprawcą niepoprawnym i nie ma podstaw do orzeczenia bezwzględnej kary pozbawienia wolności.

Postawa oskarżonego jednoznacznie wskazuje, że uprzednio orzeczone kara nie odniosła żadnego efektu, a on sam nie wykazuje woli, by zmienić swoje nastawienie do powszechnie obowiązujących zasad porządku prawnego oraz bezpieczeństwa w ruchu lądowym i powraca do przestępstwa.

Zgodzić się zatem należy z apelującym, że Sąd orzekający nie ocenił w należyty sposób okoliczności świadczących na niekorzyść oskarżonego, a które sprzeciwiają się przyjęciu, że właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia dają gwarancję, że kara w tej postaci - tj. z warunkowym zawieszeniem wykonania - będzie wystarczającą dla osiągnięcia jej celów. Analiza zgromadzonego materiału dowodowego świadczy wprost o tym, że brak jest takich argumentów, które jednocześnie świadczyłyby na korzyść oskarżonego (nie jest taką okolicznością ani wiek, ani sytuacja osobista czy zawodowa) i, by na ich podstawie, można było przyjąć pozytywną prognozę na przyszłość odnośnie postawy oskarżonego.

Z tego też względu Sąd odwoławczy uznał, że zastosowanie wobec R. M. dobrodziejstwa warunkowego zawieszenia kary nie było uzasadnione nawet w najmniejszym stopniu. O żadnych „szczególnie uzasadnionych wypadkach”, które uprawniałyby do zakreślenia kolejnego okresu próby, mowy być nawet nie może. Uchylenie rozstrzygnięcia w przedmiocie warunkowego zawieszenia wykonania kary zasadniczej pozbawienia wolności jest zatem oczywiste. Skutkowało ono także uchyleniem obowiązku nałożonego na podstawie art. 72 §1 pkt 5 k.k., a związanego z poddaniem próbie.

Niemniej, w ocenie Sądu odwoławczego, wymierzona kara 6 miesięcy pozbawienia wolności, w sytuacji, gdy będzie efektywnie wykonywana, stanowić będzie sprawiedliwą odpłatę, uwzględniającą wymogi prewencji indywidualnej oraz generalnej, i z tego też względu, w tym zakresie, wyrok jako słuszny, utrzymany został w mocy.

Również 3-letni okres obowiązywania środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych stanowi właściwą reakcję na stan zagrożenia, który stwarzał R. M., jako kierujący. Dlatego też ingerencja w tę część wyroku nie była konieczna.

Z tych też względów Sąd odwoławczy, podzielił stanowisko Prokuratora Okręgowego, zaprezentowane na rozprawie odwoławczej i zmienił wyrok w sposób wskazany wyżej, tj. uchylając orzeczenie o środkach probacji.

Z uwagi na wynik postępowania odwoławczego oraz sytuację oskarżonego, Sąd odwoławczy zwolnił R. M. od obowiązku poniesienia kosztów sądowych związanych z postępowaniem odwoławczym, a wydatkami obciążył Skarb Państwa.